

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΒΤΒΕΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ. Έν Ἀθήναις φρ. 15. — Έν δὲ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 16. — Έν τῷ ἔξωτ. φρ. 25.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΕΝΩΠΙΟΝ

ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΤΗΣ Θ'. ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

Διαμαρτυρήσεις

τοῦ ἐκ Πάλης Βουλευτοῦ **Γεωργίου Τυπάλδου Ἰακωδάτου** κατὰ τῆς συγκλήσεως τῆς λεγομένης Βουλῆς καὶ κατὰ τῶν Β. Διαταγμάτων τῶν ἐκδοθέντων ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς παρελθούσης Βουλῆς, τῶν ἐχόντων νομοθετικὴν δύναμιν, καὶ

Προσβολή

κατὰ τῆς Βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Πάλης τῆς 20 Δεκεμβρίου 1881 πρὸς ἀκύρωσιν αὐτῆς.

(Συνέχεια ἔδε ἀριθ. 254 καὶ τέλος).

Θ'. Φαίνεται ἐκ τῶν ὑπέρων ὅτι ἡ Κυβέρνησις συνέφωνε μετὰ τῶν πρακτόρων τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς, ἵνα ἡ μὲν Κυβέρνησις θέσῃ ἓνα ὑποψήφιον, τὸν Ν. Μεταξᾶν, ἡ δὲ Τράπεζα τὸν Παναγῆν Ἰακωδάτον καὶ τὸν Π. Ευδιᾶν. Ἐν τῇ λυκοφιλίᾳ ταύτῃ οἱ Καταχθόνιοι προσέθεντο ν' ἀπατήσωσι τὴν Κυβέρνησιν, καὶ ἀποτελέσαντες συνδυασμὸν ἐκ τριῶν διὰ τῆς συμπαραλαβῆς τοῦ Μονοκρούσου ἔτεινον ν' ἀποβάλωσι τοὺς τρεῖς Ἰακωδάτους ἀφ' ἑνὸς, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν Μεταξᾶν ἀφ' ἑτέρου, ὡς ἐπρόδοσαν τοῦτον ἐν ἄλλῃ προηγουμένη ἐκλογῇ. Αἰσθανθεὶς τοῦτο ὁ Μεταξᾶς ἔπαυσε τὸν ὑγειονομικὸν ἱατρὸν Λιβιεράτον, πρωτεζάδελφον καὶ δραστήριον πράκτορα τοῦ Παναγῆ Ἰακωδάτου, ἐνεργοῦντα κατ' αὐτοῦ τοῦ Μεταξᾶ. Τότε ἀπελπίσθησαν οἱ τρεῖς Καταχθόνιοι

καὶ εἰργάζοντο ἕκαστος ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ἀποβλέποντες μόνον εἰς τὴν ἀποβολὴν τοῦ ὑποψηφίου Νικολάου Ἰακωδάτου. Ἐν τούτοις τὴν παραμονὴν τῆς ψηφοφορίας ἐκηρύττετο ἡ πτώσις τῶν τριῶν Ἰακωδάτων, καὶ ἡ ἐκλογὴ Μεταξᾶ, Παναγῆ καὶ Ευδιᾶ. Ἴδου δὲ πόθεν ἡ μεταβολή.

Ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου ὑπάρχει δίκη ἐκκρεμῆς μετὰξὺ Μπασιαίων καὶ Δ. Πινιατόρου περὶ ἑξ ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Οἱ κκ. Μπασιαῖοι, σύμβουλοι τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς καὶ μέγα δυνάμειοι παρὰ τοῖς χωρικοῖς λόγῳ τραπεζικῶν δανείων, ἐχθροὶ δὲ τοῦ Ν. Μεταξᾶ, ὑπεστήριξαν ἐπ' ἐσχάτων ὅλαις δυνάμεισι τὸν Παναγῆν Ἰακωδάτον καὶ τὸν Παῦλον Ευδιᾶν. Συγχρόνως δὲ ὁ κ. Δ. Πινιατόρος ἐνήργει ὑπὲρ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ Ν. Μεταξᾶ, ὥστε ἡ ἰδιωτικὴ ἐκείνη δίκη ἐπηρέαζεν ἀθεμίτως τὴν μέλλουσαν ἐκλογὴν τοιαύτη ἀπέβη ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ τῆς Πάλης!

Γ'. Ἡ ψηφοφορία καὶ ἡ ἐκλογὴ ἐνεργήθησαν ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς στρατιωτικῆς λόγῃς. Τὸ ἐπισυνημμένον πιστοποιητικὸν τοῦ προέδρου τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Α' τμήματος τοῦ δήμου τῶν Κατωγρητῶν ἀποδεικνύει ὅτι οἱ φρουροῦντες στρατιῶται ἔφερον τὸν κλάδον τῆς ἐλαίας (σύμβολον τῶν ἀντιπάλων) εἰς τὸ στόμιον τῆς καραβίνας τῶν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας. Ἄν τοῦτο δὲν ἐπηρέαζεν τὴν ἐκλογὴν, καὶ δὲν ἀποτελεῖ αὐτὴν ἄκυρον, ἅς δικάσῃ ἡ Βουλὴ ἐπὶ ἰδίᾳ ἑαυτῆς εὐθύνη.

ΙΑ'. Ὁ κ. ταγματάρχης Μεταξᾶς ἔφερεν εἰς τὴν Πάλην πάντας τοὺς ἐπιστράτους φίλους του ὅπως τὸν ψηφίσωσι τοὺς δὲ φίλους τῶν Ἰακωδάτων ἐπιστράτους ἔστειλεν εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν τὴν Σάμην. Δὲν ἄλλοιοῦται ἄρα γε καὶ οὕτω τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας; Ἦσαν δὲ οἱ τοιοῦτοι ἐπίστράτοι φίλοι τοῦ Μεταξᾶ τεσσαράκοντα!

ΙΒ'. Ὁ δήμαρχος Λιζουρίου Χαριτάτος, καὶ ὁ τῶν Ἀνωγητῶν Λιβιεράτος, ἐμμανεῖς ἐχθροὶ τῶν Ἰακωδάτων, ὀλιγωρήσαντες τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἀνεμίχθησαν εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ ἠλλοίωσαν τὸ ἀποτέλεσμα αὐ-

της. Ὁ τῆς Θηναίας δήμαρχος Κωνσταντᾶτος κατ' ἐπιταγὴν ἀνωτέρων δὲν ἔμεινε καὶ οὗτος ἀδιάφορος εἰς τὰ τῆς ἐκλογῆς. Οἱ τρεῖς οὗτοι δήμαρχοι, μὴ εὐρισκόμενοι εἰς ἀνθρωπὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν, φυσικῶς ὑπέκυψαν εἰς τὸ πεπρωμένον.

Π'. Εἰς τὰς ἀνωτέρω παρανομίας προσετέθη καὶ τὸ κοκούργημα τῆς δωροδοκίας. Ὁ κ. Μεταξᾶς ἐξώδευσε δέκα χιλιάδας φράγκων πρὸς διαφθορὰν ἐκλογέων ὅπως ἐκλεχθῇ. Ἄν τοῦτο ἀρνήται ὁ τίμιος στρατιώτης Μεταξᾶς, ἐπ' αὐτὸν τὸν περὶ τοῦτου ὅρκον. Ἄν ἡ δωροδοκία δὲν ἐλάμβανε χώραν, πῶς τὴν ἐπιοῦσαν τῆς ἐκλογῆς ἐπλημύνησαν τὴν ἀγορὰν τοῦ Ληξουρίου τὰ εἰκοσιοκτάρικα, ἀλλασσόμενα ὑπὸ χωρικῶν; Ἀνθρώπος τοῦ ἐμπορικοῦ καταστήματος τοῦ κ. Τουλ' ἐθεάθη ἐπὶ τοῦ κατωφλίου τοῦ ἐν Ληξουρίῳ ῥωσικοῦ ναοῦ τῶν Δελλαπορδάτων παραδίδων ὀγκώδη δέσμη χαρτονομισμάτων εἰς τὸν κατὰ πάντα σύντροφον καὶ ἀξίον φίλον τοῦ στρατιωτικοῦ Μεταξᾶ Σπυρίδωνα Κάρλον, ἐργολάβον τῶν ὁδῶν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ κ. Μεταξᾶ. Ὁ δὲ Παναγῆς Ἰακωβάτος συνῆψε δάνειον πεντακοσίων διστηλῶν πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἐκλογῆς του. Αὐτὸς δὲ καὶ οἱ ἀδελφοὶ του Ἀγγελος καὶ Πιεδδῆς περιήρχοντο νύκτωρ τὰς οἰκίας τῶν ἐκλογέων ἐξαιτούμενοι ἐν δόκῳ τὰς ψήφους των, διότι ἐὰν δὲν ἐκλεχθῇ ὁ Παναγῆς εἶναι κατεστραμμένοι ὑπὸ τῶν χρεῶν.

Ἀξίον παραρτήμα τῆς δωροδοκίας τῶν ἀντιπάλων εἶναι ἡ ἀσεβεστάτη αὐτῶν πράξις τῶν κουμπάριων εἰς τὰ χωρία ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς ἐπαρχίας. Πρὸ πολλοῦ ἐνήργουν αὐτοὶ τὸ ἀχρεῖον τοῦτο μέσον τῆς δωροδοκίας ἐπ' ἐλπίδι ψηφοθηρίας· ἀλλ' ἀφ' οὗ προεκκηρύχθησαν αἱ νέαι ἐκλογαί, ἡ ἐνέργεια τοιοῦτου αἰσχίστου μέσου εἶναι ἄτιμος. Καὶ εἰς τινὰς μὲν κουμπάρους τὸ φῶτις καὶ τὰ χαρίσματα ἀποτελοῦσι δωροδοκίαν· εἰς τινὰς

δὲ ἄλλους κουμπάρους ἐνεργεῖ ὁ ἅγιος Ἰωάννης εἰς δήμευσιν καὶ προπώλησιν ψήφου· ὥστε Μεταξᾶς καὶ Παναγῆς Ἰακωβάτος κατεβίβασαν τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον εἰς Περίδρομον καὶ μαστροπὸν ψήφου. Μὴ θέλῃ ἄρα γε ἡ Βουλὴ νὰ ἐπικυρώσῃ καὶ τὰ ἐγκλήματα ταῦτα ὡς ἐλληνικὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν; Τότε ζήτωσαν τοιοῦτοι βουλευταί!

Ως πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ Κ. Ν. Μεταξᾶ.

Ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ εἶναι ἀκυρος.

1ον. Διότι δὲν ἔχει οὐδὲν προσὸν πρὸς ἐκλογὴν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ, ἐνῷ αὐτὸς εἶναι ἐπαρχιώτης, οὔτε κατὰ γένος ἐκ Πάλης, οὔτε ὁ πατήρ αὐτοῦ, οὔτε οὐδεὶς τῶν προγόνων αὐτοῦ. Αὐτὸς ἐγεννήθη ἐν Πελοποννήσῳ, ἐκεῖ ἐδημοτογραφήθη, ἐκεῖ ἐνυμφεύθη καὶ ἐκεῖ ἐνήργησε πάντοτε τὰ πολιτικά του δικαιώματα. Μόνον ὁ πατήρ αὐτοῦ κατήγετο ἐκ τῆς ἐπαρχίας τῶν Κρανίων, ἀλλ' αὐτὴ δὲν εἶναι ἡ ἐπαρχία τῆς Πάλης, οὐδὲ ὁ Ν. Μεταξᾶς ἦτο ἐγκαταστημένος πρὸ δύο ἐτῶν τοῦλάχιστον ἐν Πάλῃ. Ὡστε ἐν τῇ ὑποψηφιότητι τοῦ Ν. Μεταξᾶ παρεβιάσθη ῥητῶς τὸ 70 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος μετὰ μεγίστης ζημίας τῶν ἐχόντων τοιοῦτον δικαίωμα ἐπαρχιωτῶν.

2ον. Διότι μία τις πρώτη ἐκλογὴ τοῦ Ν. Μεταξᾶ, ὑπαρχούσης ἐνστάσεως ἡμῶν κατ' αὐτοῦ, δὲν τῷ δίδει δικαίωμα νέας ἐκλογῆς, διότι τὸ ἐγκλημα τῆς παρανόμου ἐκλογῆς οὐδέποτε νομιμοποιεῖται, οὐδὲ τὸ ἐγκλημα δύναται νὰ κατασταθῇ κανὼν δικαίου. Ἡ ἔλλειψις τῆς ιδιότητος τοῦ ἐπαρχιώτου, ἡ ἔλλειψις τῆς καταγωγῆς καὶ ἡ ἔλλειψις τῆς διετῆς ἀποκαταστάσεως ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, δὲν δύναται νὰ καλυφθῶσιν ὑπὸ τινος προηγούμενης παρανόμου ἐκλογῆς.

Ως πρὸς τὸ ποῖον τῶν ἀντιπάλων.

Ὁ Κ. Ν. Μεταξᾶς εἶναι ἄδικος ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ,

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ.

7.

ΚΑΚΗ ΩΡΑ

7.

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 253 καὶ τέλος).

Οὕτω διήρχοντο τὸν καιρὸν των εὐτυχισμένοι τρεῖς ἄνθρωποι. Ὁ Γιάννης καὶ ὁ Θεαγένης ἔχαιρον ὅτι ἠπάτων τὴν Εὐθαλίαν· καὶ ἡ Εὐθαλία, διότι ἠπάτα καὶ τοὺς δύο.

Ἀλλὰ . . . ἀπὸ τοῦ ψεύδους ὡς τὴν ἀλήθειαν ὁ δρόμος δὲν εἶναι πολὺς. Μεταξὺ τριῶν ἀστεϊζομένων, ὁ τρίτος ἤρχισε νὰ τὰ αἰσθάνηται στ' ἀλήθεια. Τῆς τριπλῆς αὐτῆς κωμωδίας θύμα ἐπέπρωτο νὰ γίνῃ ὁ εὐπαθέστερος χαρακτήρ. Νομίζετε ἴσως ὅτι τὸ θύμα ἦτο ἡ γυνὴ. Ἀπάτη! Ἡ Εὐθαλία εἶχε καρδίαν καὶ διὰ δύο ἀκόμα ἐραστάς. Ἐνῷ τοῦ Θεαγένους ἤρχισε νὰ πλημμυρῇ ἀπὸ Εὐθαλίαν· πλὴν αὐτῆς δὲν χωροῦσε τίποτε ἄλλο· δὲν χωροῦσε αὐτὸς ὁ ἴδιος ὡς ἐραστὴς παίζων· πολὺ ὀλιγώτερον ἠδύνατο νὰ δεχθῇ τὸν Γιάννην ὡς ἐραστὴν συμπαίκτηρα. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἡ Εὐθαλία τὸν κατέκτα· καὶ ὅταν δὲν ἔμεινε τίποτε πλέον νὰ κατακτήσῃ, τὸ

ψεῦδος πῆρε τὰ παστρικά του καὶ ἀνεχώρησε, κατεπετάσθη ἡ αὐλαία τῆς κωμωδίας καὶ ἤρχισε νὰ λειτουργῇ τὸ δράμα. Πρῶτον σύμπτωμα, τὸ μῖσος τοῦ Θεαγένους ἐναντίον τοῦ Θεαγένους, ὡς συνεργοῦ παιδιᾶς, ὡς τὴν ὠνόμαζεν, ἀτίμου, παγίδος δύο ἰσχυρῶν—ἀνδρῶν—καθ' ἑνὸς ἀσθενοῦς—κόρης. Διὰ τὴν ἀπατήσιν τὴν Εὐθαλίαν; Τί τοῦ ἐπταίσε κόρη τιμὴ, γνωρίζουσα ὅτι μόνον διὰ τοῦ ἐρωτος ἠδύνατο νὰ τύχῃ τοῦ γάμου; Ἐὰν αὐτὸς ἐλάμβανεν συγχρόνως ἐρωτικὰς ἐπιστολάς ἀπὸ δύο φίλων του, θὰ ἔκαμνεν ἀμέσως ἐκλογὴν καὶ θὰ ἐδίωκε τὴν μίαν καὶ θ' ἀπηνεῖτο τὴν ἄλλην; Ἀπ' ἐναντίας δὲν θὰ ἐξελάμβανε τὴν σύμπτωσιν αὐτὴν ὡς ὑψίστον εὐτύχημα; Δὲν θὰ τὸ ἀνεκρίνου κομπαστικῶς εἰς τοὺς φίλους τοῦ; Δὲν θὰ ἐκαλλιέργει ἀμφοτέρων τὰς σχέσεις; Καὶ θὰ ἦτο διὰ τοῦτο ὀλιγώτερον ἐντιμος; Καὶ θὰ διεγράφετο ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν δυναμένων ἀληθῶς ν' ἀγαπήσουν; Τί ἄλλο ἐπράξεν ἡ Εὐθαλία εἰμὴ ἀκριβῶς τοῦτο; Καὶ ἐὰν τοῦτο εἶναι μικρὰ διαφθορά, μικρὰ ἐλαφρότης καρδίας, εἰς ποῖον ὀφείλει τὴν διαφθορὰν αὐτὴν ἢ εἰς αὐτοὺς τοὺς δύο, οἵτινες ἐζήτησαν νὰ παίξουν, νὰ ἀπατήσουν, νὰ διασκεδάσουν; Καὶ ἂν ἡ ἐλαφρότης αὐτῆς γεννήσῃ ἔξιν καὶ ἡ ἔξιν φέρῃ τὴν καταστροφὴν, εἰς ποῖον θὰ ὀφείληται ἡ καταστροφὴ αὐτὴ εἰμὴ εἰς τοὺς δύο; Τοῦτο τὸν ἐπείραξε· τὸν κατεδίωκε καὶ μελετῶντα καὶ εὐθυμοῦντα καὶ κοιμώμενον καὶ δειπνούντα. Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἦτο καὶ ὀλίγον προληπτικὸς

οὐδὲ κέκτηται οὐδεμίαν ἀκίνητον ιδιοκτησίαν. Ἄν ἔχη τοιαύτην τινὰ ὥφειλε νὰ φέρῃ τὴν ἀπόδειξιν καὶ προκαλεῖται καὶ αὖθις νὰ τὴν φέρῃ.

Ἐλθὼν δὲ ἐνταῦθα καὶ μὴ ἔχων ποῦ νὰ κατοικήσῃ κατέλυσεν εἰς τὸ ληστρικὸν χάνι ἐνὸς κακούργου καταδίκου Ἀθανασίου Δελλαπόρτα Λουκάκη, καταδικασθέντος ὑπὸ τοῦ πρῶην Κακουργιοδικείου Κεφαλληνίας εἰς δεκαοκτὼ μῆνων φυλάκισιν δι' αἰσχρότατον κακούργημα μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ Ἰωάννου καὶ Δημητρίου, καὶ τοῦ συμπενθέρου αὐτοῦ Ἀντωνίου ἢ Ἀντωνέλλου Ἀρδαβάνη, πατρὸς τοῦ Βαγγέλη Ἀρδαβάνη, νεωστὶ καταδικασθέντος ὑπὸ τοῦ Πλημμελιοδικείου Κεφαλληνίας, κομματάρχου τοῦ Ν. Μεταξᾶ. Ἡ Βουλὴ δύναται νὰ διατάξῃ τὴν προσαγωγὴν τοῦ βιβλίου τῶν ποινικῶν ἀποφάσεων ἐκ τοῦ ἀρχαιοφυλακείου Κεφαλληνίας ὅπως ἴδῃ ποιοὶ τινὲς οἱ ἐν Πάλλῃ φίλοι τοῦ ὑποψηφίου Κ. Ν. Μεταξᾶ καὶ τῶν ὑπουργῶν Κουμουντούρου καὶ Παπαμιχαλοπούλου. Ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις τῆς 11 Δεκεμβρίου 1847 εὐρίσκεται ἐν τῷ τόμῳ 19ῳ Κακουργιοδικείου Κεφαλληνίας ἀπὸ 7 Φεβρουαρίου 1847 μέχρι 13ης Ὀκτωβρίου 1849.

Λαμπρὸς καὶ ἄξιος τοῦ Μεταξᾶ κομματάρχης ἦτο καὶ εἶναι ὁ ἕτερος κακούργος κακούργου υἱὸς (τοῦ ἀνωτέρω Ἀντωνέλλου), ὁ καταδικασθεὶς ὑπὸ τοῦ νῦν πλημμελιοδικείου Κεφαλληνίας ὡς ἀγύρτης, ὁ Εὐάγγελος Ἀρδαβάνης τοῦτίπκιην Καβὲς, ὡς μετερχόμενος τὴν ἱατρικὴν ἄνευ ἀδείας τοῦ ἱατροσυνεδρίου. Πνέων ἐκδίκησιν κατὰ τοῦ νόμου, ἀδίκως δὲ κατὰ τῶν Ἰακωβάτων ἐπὶ τοιαύτῃ ἀτίμῳ δυστυχίᾳ του, ἀπεξεδύθη παντὸς αἰσθήματος πατριωτικοῦ καὶ δικαίου, ἐξακολουθῶν καὶ μετὰ τὴν καδίκην του νὰ ἐξασκῇ τὴν ἱατρικὴν ἄνευ ἀδείας τοῦ νόμου καὶ τῶν Ἀρχῶν. Ὁ δὲ δήμαρχος τοῦ Ληξουρίου συγκακουργεῖ μετ' αὐτοῦ ἐν γνῶσιν συνεπισκεπτόμενος ἀσθενεῖς μετὰ τοῦ κακούργου.

Ὁ δὲ εὐγενὴς Κ. Παναγῆς Ἰακωβάτος εἶναι σχεδὸν ἄοικος, διότι ἐξ οἰκίσκου τινὸς πατρικοῦ τὸ τρίτον ἀνήκει εἰς αὐτὸν ἀποβαίνον ἀκατοίκητον καὶ μέλλον νὰ πλειστηριασθῇ ὡς ἀδιαίρετον. Ἐκ δὲ τοῦ ἐπισυννημένου πιστοποιητικοῦ τοῦ ὑποθηκοφυλακείου Ληξουρίου ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ ἐξ ἐγκλημάτων εὐτελὲς περιουσία τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ πάππου του εἶναι ἐπιβεβαρυμένη δι' ἐκατὸν τεσσαράκοντα τεσσαρῶν χιλιάδων δραχμῶν προικῶν καὶ τραπεζικῶν χρημάτων, ἐκτὸς τῶν μὴ ἐγγεγραμμένων πιστωμάτων. Ἰσως ἡδυνάτῳ τις νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ ἀντιπρόσωπος οὗτος ὡς ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ ἐκλογικῷ καταλόγῳ τοῦ Ληξουρίου ὑπ' ἀριθ. 440 ὡς δικηγόρος ἔχει τὰ εἰσοδήματα ἐνὸς Καλιγᾶ ἢ ἐνὸς Ράλλη· οὐδὲν ψευδέστερον τούτου! Ὁ Παναγῆς εἶναι Παναγῆς, ἀπαίδευτος, οὔτε εἰσοδήματα ἔχων, οὔτε δικηγόρος ὢν· ἐπλάστογραφήθη δὲ δικηγόρος ἢ ὑφ' ἑαυτοῦ ἢ ὑπὸ τοῦ δημάρχου Χαριτάτου, τοῦ γράφοντος τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα ἄνευ τόνου!

Παρατηρεῖται δὲ καὶ σύμπτωσις τις κατὰ τὸν δήμαρχον καὶ οἱ Βουλευταί· φερέοικος ὁ δήμαρχος Χαριτάτος, φερέοικος καὶ ὁ βουλευτὴς Μεταξᾶς, ἄοικος δὲ καὶ ὁ βουλευτὴς Παναγῆς Ἰακωβάτος. Φόρους καὶ βάρη δημοτικὰ δὲν ὑφίσταται ὁ δήμαρχος, οὕτω δὲ καὶ ὁ Παναγῆς Ἰακωβάτος καὶ ὁ Νικόλαος Μεταξᾶς.

Ἰδιαίτερόν τι παρατηρεῖται εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Παναγῆ Ἰακωβάτου. Ἡ ἐπαρχία γινώσκει ὅτι οὗτος εἶναι υἱὸς καὶ ἐγγόνος ἀδελφοκτόνων καὶ πατροκτόνων, δυνάμενος νὰ δώσῃ καὶ τὰς ἐκ πατρικῶν παραδόσεων πληροφορίας εἰς τὴν Κυβέρνησιν περὶ τῶν δολοφονιῶν τοῦ Μιχαήλ Μελισσηνοῦ, τῆς Ἀλφονσαίνης, τοῦ Νικολάου Ἰακωβάτου ποτὲ Χαραλάμπους, περὶ τῆς ἀποπειράς πατροκτονίας τοῦ Ἀλοῦσίου Τυπάλδου Ἰακωβάτου, περὶ τῆς ἀποπειράς ἀδελφοκτονίας τοῦ Νικολάου Τυπάλδου Ἰακωβάτου, ποτὲ Ἀλοῦσίου, καὶ περὶ τῶν νυκτερινῶν κα-

καὶ πολὺ φιλόζωος· ἐνόμιζεν ὅτι κατὰ τὴν πᾶσιν ἕνεκα αὐτοῦ τοῦ ἀτίμου παιγνιδίου· τὸ εἶχεν ἀναλάβει· τὸς ἔλαφρως καὶ τώρα δὲν τὸ ἔχονευσεν. Ὑπελάμβανε τὸν ἑαυτοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ ἐνώπιον τῆς Εὐθαλίας· συνησθάνετο ὅτι διέπραξεν ἀδίκημα· ὅτι ὥφειλε νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ ἀδίκημα αὐτό· ἐσκέπτετο, ξαναεσκέπτετο καὶ δὲν εὕρισκεν εἰμὴ ἓνα καὶ μόνον τρόπον ἐπανορθώσεως.

Ἀργότερον εἰς τὴν ἀλλοίωσιν αὐτὴν τοῦ Θεαγένους ἤρχισε νὰ ἐπιδρᾷ καὶ ἄλλη δύναμις, ἥτις, ὡς ὅλαι αἱ φυσιολογικαὶ δυνάμεις, ἐπενεργοῦσιν ἀκουσίως ἡμῶν, ἐπισκῆπτουσαι ἀποτόμως ἢ ἐπιπίπτουσαι ἐξ ἐνέδρας. Ἡ Εὐθαλία ἦτο θελκτικὴ, ἦτο εὐφυής, ἦτο πρὸ παντὸς ἄλλου θερμή· καὶ εἴλκυε καὶ πολλάκις ἐδέσμευσεν. Πολλὰς νύκτας, ὅτε ἀπεχωρίζετο ἀπὸ τὴν ἀναπνοὴν τῆς, τὴν ἐσυλλογίζετο, τὴν ἐπόνει· ἤρχοντο στιγμαὶ καθ' ἃς τὴν ἐλάτρευε· τί καλὸ κορίτσι, τὸς ὅσον πολὺ ταιριάζουμε· μὰ εἶναι χρυσὴ κόρη· κρεῖμα νὰ μὴν τὸ καταλάβω ἀπὸ πρίν. Θὰ τὴν ἐξέλεγα ὡς ἀποκλειστικὴν μου ἐρωμένην. Καὶ ὅταν μέσῳ αὐτῶν τῶν ρεμβασμῶν τὸν ἐκέντρα αἰχμηρὰ τύψις συνειδήσεως, τότε τὰ δάκρυα ἀνέβλυζον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν του· ἐζήτει νὰ τὰ ἐμποδίσῃ, νὰ τὰ πνίξῃ, ἀλλὰ μόλις διὰ τῆς παλάμης του κατόρθωνε νὰ τ' ἀπομάξῃ.

Τῷ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἀναστειλῇ τὴν βαθεῖαν ἀλλοίωσιν ἣν ὑπέστη ἀπέναντι τῆς Εὐθαλίας· ἤρχισε νὰ προδίδῃ τὸν ἀληθῆ του ἔρωτα· περὶ αὐτοῦ ἦτο πλέον βέ-

βαιος ὅτι ἀληθῶς ἀγαπᾷ. Καὶ ὅμως ἐσυλλογίζετο ὅτι αὐτὴ ἡ ἀγαπωμένη, τὴν ἐπιούσαν ἢ καὶ τὴν αὐτὴν ἀκόμα νύκτα θὰ ἐπανελάμβανε καὶ πρὸς τὸν Γιάννην τὰ αὐτὰ, καὶ θὰ ὠρχίζετο μετὰ τῆς αὐτῆς θερμῆς αἰώνιον, ἀποκλειστικὸν ἔρωτα. Τότε τὸν ἐκυρίευσ ἄριστος ἄγριον, μέχρι βδελυγμίας. Πολλάκις ἐνῶ ἦτο παραδεδομένος ἐπὶ τοῦ μαλακωτέρου ἔρωτος, ὁ λογισμὸς αὐτὸς διήρχετο τοῦ ἐγκεφαλοῦ του ὡς αἰσθησις ἐγχειριδίου καὶ ἐνῶ ἦτο ἀνείμμενος ὥστε ἐκοιμάτο ὑπνὸν βαθὺν συνέλεγεν ὑπερανθρώπους δυνάμεις καὶ ἀφίνων ἐκπληκτικὸν τὴν Εὐθαλίαν ἐφευγεν ὡς πρᾶφρων. Οὔτε νὰ τὴν ὑποφέρῃ ἡδύνατο, ἀλλ' οὔτε νὰ τῆς ἐκμυστηρευθῇ τί συνέβαινε ἐντὸς αὐτοῦ. Ἐὰν δὲν ἐφευγεν, ἡδύνατο νὰ τὴν ἀποκτείνῃ διὰ μιᾶς γροθιάς. Ἡ Εὐθαλία δὲν καταλάμβανε τίποτε· ἐκυριεύετο μόνον ὑπὸ φόβου, ἂν καὶ ἡ καρδίᾳ τῆς ἐπαίσθητῶς ἤρχισε νὰ ῥέπῃ πρὸς αὐτόν· ἐπερίμενε μόνον νὰ βεβαιωθῇ ὅτι ἀληθῶς τὴν ἀγαπᾷ διὰ νὰ διακόψῃ πᾶσαν σχέσιν μετὰ τοῦ Γιάννη· τὸν ἐνόμιζε πλέον ὡς πρόσκομμα εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τῆς· ὁ κακομοῖρης ὁ Γιάννης εὐρέθη ἐν μέσῳ δύο πυρῶν· διότι καὶ ὁ Θεαγένης τῷ προσέφερετο ψυχρῶς· αἱ ἐλάχισται ἀφορμαὶ ἐριδος, ἐξ ἐκείνων αἰτίνας πολιορκοῦν καὶ τοὺς τρυφερωτέρους ἀναμεταξύ των συνοίκους, τὸν ἐξηγρίουν, τὸν καθίστων ἀμίληκτον. Εἶχεν ἀποφασίσει νὰ τοῦ πῇ ἓνα πρῶν καθαρὰ· Νὰ μὴ ξαναμιλήσῃ τὴν Εὐθαλίαν, θὰ ἔχῃς νὰ κάμῃς μαζί μου. Ἄν καὶ σωματικῶς πολὺ ἐλάττων τοῦ

τοίκων έρευνών κτλ. κτλ. "Ετι δὲ αὐτὸς ἠδύνατο νὰ δώσῃ πληροφορίας εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν περὶ τοῦ προσφάτου κακούργου τοῦ βιασμοῦ καὶ τοῦ φόνου τῆς Παρθενομάτορος ὀκταετοῦς ὀρφανῆς Μαργαρίτας, ψυχοπαίδας τοῦ Γεωργίου Ῥωμάνου Λαγκῆ, διαπραχθέντος ἐν τῇ συνοικίᾳ τοῦ Παναγῆ Ἰακωβάτου καὶ τοῦ Εὐαγγέλου Ἀρδαβάνη ἐκ Σουλάρων, ἧς τὸ μαρτυρικὸν λείψανον ἐρρίφθη νύκτωρ καὶ ἐν δριμυτάτῳ χειμῶνι εἰς τὴν θέσιν Μεγαν Λάκκον, περιοχὴν τοῦ χωρίου Σουλάρων, κτλ. κτλ.

Τοιοῦτους ὑποψήφιους ἦτο ἄδύνατον νὰ ἀντιτάξῃ ἡ Πάλη κατὰ τῶν τιμίων, εὐπαιδεύτων καὶ φιλανθρώπων Ἰακωβάτων. Μόνον ὑπουργεῖον Κομμουντούρου εἶχε τὴν αὐθάδειαν νὰ ἀντιτάξῃ τοιοῦτους ὑποψήφιους εἰς τοὺς τρεῖς Ἰακωβάτους, ὡς ἄλλοτε ἀντέταξε κατ' αὐτῶν Διούριδες καὶ Σκαλτσούνιδες. Μόναί αἱ ἐπὶ τῆς λόγῃς στηριζόμεναι Εξονοκρατίαι ἠδύνατο τοὺς μὲν ἀδελφούς Ἰακωβάτους νὰ καταδιώκωσι, νὰ πιέζωσι καὶ φυλακίζωσι, τοὺς δὲ ἐναντίους νὰ διεγείρῃσι καὶ προάγῃσι παρὰ νόμῳ. Ἡ ἐν λόγῳ ἐκλογή εἶναι ψευδοεκλογή καὶ κακούργημα. Θερυνθέντα ὑπὸ τῆς συμφωνίας τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῶν Καταχθονίων περὶ ἐκλογῆς ἐνὸς ὑπουργικοῦ ὑποψηφίου καὶ δύο Καταχθονίων ἢ δημοκριτικῶν, πάντα τὰ κακοῦντα στοιχεῖα τῆς Κοινωνίας συνέρρευσαν ἵνα ψηφίσωσιν αὐτούς. Ἀκούσαντες τὸ ὄνομα τοῦ Νικολάου Μεταξᾶ, ἀδελφοῦ τοῦ Ἀγαμέμνονος, πρῶτην ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης, τοῦ χορηγήσαντος βασιλικὴν χάριν εἰς πεντακοσίους περίπου κακούργους καταδικάτους, ἐν διαστήματι ὀλίγων μηνῶν τῆς ὑπουργίας του, ἀμύπητοι ἐλάβον ὑπόσχεσιν ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν ἐν τοῖς δεσμοτηρίοις κακούργων. Πολλοὶ τοιοῦτοι προστάται τῶν κακούργων εἶχον πέσει εἰς τοὺς πόδας τῶν Ἰακωβάτων, βουλευτῶν ὄντων, ἀλλ' οὐδέποτε οἱ τίμιοι οὗτοι βουλευταὶ ἔτεινον εὐήκοον οὐς εἰς ἐκπύρνευσιν τῆς δικαιοσύνης τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Βασιλέως.

Ταῦτα δὲν εἶναι λόγια, ἀλλὰ πράγματα, φέρομεν δὲ ἡμεῖς πολλῶν ἐπιστολᾶς, καὶ ὀνομαστί τῶν συγγενῶν ἡμῶν καὶ πρῶτην φίλων Σπυρίδωνος Ἀλιβιζάτου καὶ λοιπῶν, ἀποσκιρτησάντων ἀπ' ἡμῶν, ὑβρισάντων καὶ προσκολληθέντων εἰς Μεταξᾶν καὶ Κοπελίτσαν δι' αὐτὰ τὰ μικρὰ θεληματάκια, ὡς τὸ ἐλάχιστον τῆς ἀπελευθερώσεως δολοφόνων.

Οἱ συγγενεῖς καὶ προστάται τῶν προφυλακισμένων ὑποδικῶν ἐξύπνησαν καὶ οὗτοι καὶ ἐγένοντο πράκτορες τοῦ Κοπελίτση καὶ τοῦ Μεταξᾶ, ἐπ' ἐλπίδι ἀπολύσεως ἢ ἀθώσεως τῶν κατηγορουμένων, ὅπερ εἶναι κατ' αὐτοὺς καὶ τοῦτο θεληματάκι.

Οἱ ὑποψήφιοι Μεταξᾶς καὶ Παναγῆς κατέστησαν τὴν Νομαρχίαν καὶ τὸ στρατολογικὸν Συμβούλιον ἐμπορικῶν, καφφενεῖον, καὶ τοῦτο διὰ τὰ θεληματάκια (βουσφέτια), τὰ ὅποια πρὸ πολλοῦ, καὶ πρὸ τῆς παρὰ νόμου διαλύσεως τῆς Βουλῆς ἐχορήγει ἡ Κυβέρνησις εἰς μόνους τοὺς μέλονταις ὑποψηφίους Βουλευτὰς πρὸς σύστασιν αὐτῶν κατὰ τῶν Βουλευτῶν Ἰακωβάτων. Θεληματάκια δὲ ἡ βουσφέτια ἦσαν ἀπαλλαγὰς στρατευσίμων, ἄδειαι στρατιωτῶν, πλύσεις ὑπαλλήλων κτλ.

Οἱ δημοδιδάσκαλοι μυρισθέντες τὴν πνοὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐξῆλθον ὡς λακωνικαὶ κύνες πρὸς ἄγραν ψήφων.

Οἱ βλησιδάτορες Λαλᾶς, Σκαφιδᾶς καὶ Σκαλτσούνης εἰργάσθησαν ἱεροκρυφίως ὑπὲρ τῶν χαριτωμένων ὑποψηφίων τοῦ συνδυασμοῦ. Οἱ δὲ ἱεροκρυφιοὶ λαθρέμποροι Προυτσαδῆς, Σακκάδης καὶ οἱ τούτων συναίτιοι περὶ ἀπέβλεψαν εἰς τὰ ἄτιμα ἔργα των. Οἱ Παλουκάιδες ὑπέσχοντο εἰς Μαρκεταίους καὶ τοιοῦτους πάντα τὰ λιμενικὰ χρήματα, ἂν ἐψήφισον Παναγῆν καὶ Μεταξᾶν.

Οἱ δὲ ὑποψήφιοι ἐκεῖνοι τί δὲν ὑπέσχοντο εἰς τοὺς χωρικοὺς; ὁδοὺς δημοσίας, ὁδοὺς ἐπαρχιακάς, ὁδοὺς δημοτικὰς, κατεδάφισιν τῶν μικρῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἀνοικοδόμησιν νέων εὐρυχωρῶν μετὰ κωδονοστασίῳ θεωρᾶτων,

Γιάννη, εἶχε ψυχὴν ἐξ ἴσου γενναίαν. Συνοικειώθη μὲ τὴν ἰδέαν τῆς διὰ πιστολίου μονομαχίας ἐν πάσῃ περιπτώσει. Ἐνόμιζεν ὅτι ὁ Γιάννης τὸν ἀτιμάζει.

Κατετρώχετο ὑπὸ τῆς ὑποψίας μήπως πρὸς τὸν Γιάννην ἡ Εὐθαλία προσφέρῃ ἐλευθεριώτερον τοῦς παρθενοκοὺς θησαυρούς της· διότι αὐτὸς δὲν ἐλάβεν εἰμὴ ἐν μόνον φίλημα καὶ τοῦτο διότι μίαν ἐσπέραν εἶχε πρὶν περὶ σφόδρον καὶ ἦτο παρὰ πολὺ ἐξημμένος ἐκ τῶν ἀτμῶν τοῦ ζυθοῦ· ἂν ἡ ὑπόνοιά του ἐπηλήθευεν, ἦτο ἱκανὸς νὰ μὴν ἰδῇ πλέον εἰς τὸ πρόσωπον τὴν Εὐθαλίαν· εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἦτο ἀμείλιτος· μόλις συνεχώρει φίλημα· πᾶσαν ἄλλην ἐλευθερίαν τὴν ἐχαρκτηρίζεν ὡς πορνικήν· καὶ πάλιν δὲν ἐπίστευεν εἰς τὰς ὑπονοίας του· ἐκολακίζετο, ὑπὸ τῆς ἐγωϊστικῆς ἰδέας ὅτι μὲ τὸν Γιάννην ἡ Εὐθαλία διασκεδάσει, ἐνῷ αὐτὸν τὸν ἀγαπᾷ. Ἐσκέπτετο νὰ ἐξομολογηθῇ τὰ πάντα εἰς τὴν Εὐθαλίαν καὶ νὰ τῆς θέσῃ ζήτημα ἐμπιστοσύνης, ζήτημα ἐκλογῆς: **Ἡ αὐτὸν ἢ ἐκεῖνον.**

Δύο ἡμέρας ἐσκέφθη ἂν ἔπρεπε νὰ λύσῃ τὸν γόρδιον δεσμόν καὶ οὐδεμίαν σκέψιν ἦτο δυνατόν νὰ κλονίσῃ τὴν ἀπόφασίν του. Ὅτε ἐν μεσονύκτιον ἐπὶ τῶν εἰς τὸ δωμάτιόν του ἠθέλησε πρὶν κλεισθῇ νὰ πᾶρῃ λίγο ἀέρα εἰς τὸν κήπον. Ὁ ἄνθρωπος τὸν ὅποιον πᾶρε ἀπετέλει τὸ ἐξῆς θέαμα: Πρὸ τοῦ μικροῦ κισσίου τοῦ κήπου, ἐπὶ τοῦ πρασινοβαφοῦς θρανίου, εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Γιάννη,

προσέκλινε βραδινῇ, τὸν ἀγκῶνα ἐπιχαίρειως ἐπὶ τοῦ γόνατος ἐκείνου καὶ ἀναπεπταμένην ἠδυπαθῶς ὄλην τὴν μέχρην τοῦ ἰσχίου πλευρᾶν, ἐνῷ ἡ κεφαλὴ τῆς κάτωθεν ἀκριβῶς τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ Γιάννη μαλακῶς ἀφειμένη ἐπὶ τοῦ στήθους του, καὶ μὲ τὸν βραχίονα περιβάλλουσα τὴν ὀσφύν του, λύνοντας τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὸν στηθοδασμον τῆς Εὐθαλίας. Ἦτο ἀπαράλλακτος ἡ εἰκὼν τῆς Γαλατίας τοῦ Ῥαφαήλ, ἣν ἡμίγυμνον περιβάλλει γενναῖας Τρίτων καὶ περισφίγγει μὲ βάρεως ἀναπνέοντα πνεῦμα ζῶον-θεοῦ· τῇ στιγμῇ ἀκριβῶς ἐκείνῃ ἐσχίζετο νέφος τι ἐπιπροσθὺν τῆς σελήνης καὶ ὡς βεγγαλικὸν φῶς προσήλθε νὰ καταυγάσῃ τὸ ἐρωτικὸν σύμπλεγμα.

Πρὸ τῆς εἰκόνος αὐτῆς ὁ Θεαγένης ἐρρήξε νευρικὸν παρραταμένον γέλωτα, ἐξυπνίσαντα τὰ κοιμώμενα πτηνὰ τοῦ κήπου. Ἀκριβῶς ἐπῆλθε τὰ πλευρά του ἀπὸ τὰ γέλωτα. Ἦσαν τρομερὰ διάχυσις εἰρωνείας καὶ πείσματος. Ἡ Εὐθαλία ἐτινάχθη ὡς δορκὰς καὶ ἔφυγεν. Ὁ Θεαγένης ἐξηκολούθει νὰ γελᾷ. Ὁ Γιάννης ἔμενεν ἡλίθιος ἀπὸ νευρικὴν ἑξαψιν.

Καὶ οἱ μὲν δύο φιλιωθέντες μετέβησαν εἰς τὸ πλησίον ζυθοπωλείον· ἡ δὲ Εὐθαλία κατακλιθεῖσα ἐψιθύριζε μετὰ τῶν παταγούντων ἐκ ῥίγους καὶ μετανοίας ὀδόντων:

— **Κακὴ ὥρα ἦταν.**

ΤΕΛΟΣ

Μοῦργος.

σχολεία, γυμνάσια καὶ τὸν χρυσοῦν αἰῶνα, καὶ πάντα ταῦτα ἐξ ὀνόματος τῆς Κυβερνήσεως!

Ἀλλὰ καὶ τὸ ὠραῖον φύλον ἐπεμψε τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ εἰς τὴν ποικίλῃ ταύτην κωμωδία. Χῆραι πρὸς χῆρον συμπαθοῦσαι, Βαγγελάκαιναι καὶ Χρυσάνθαι, **ἡδέως ὑφίσταντο τὰ δεινὰ τῆς ἱππασίας** πρὸς εὐχαρίστησιν δομινικανῶν φίλων.

Εἰς τὸ τερπνὸν τοῦτο πανόραμα τῆς κουμουνδουρικῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς κατέχει περίβλεπτον τόπον ὁ ἔνδοξος δῆμαρχος τοῦ Ληξουρίου, Ἰωάννης Τυπαλδὸς Χαριτακὸς (ἄνευ τόνων). Ὁ ἱστορικός οὗτος ἀνὴρ ὡς φίλος καὶ συμπένθερος τῶν Σκαλτσούνιδων, τῇ προστασίᾳ τούτων, ἢ διὰ κομμάτιον ψωμίου, ἢ δι' ἄλλον τινα μέγαν σκοπὸν, διωρίσθη ποτὲ πρὸ τῆς ἑνώσεως ὑγειονομικὸς ἱατρός εἰς τὸν σταθμὸν τῆς Ἀγίας Εὐφηρίας τῆς Πυλάρου. Ἐκεῖ ἀφίχθη ἐκ Κατοχῆς τῆς Στερεᾶς πλοῖον φέρον ἐπιβάτας ἀσθενούντας ἐκ χολέρας. Ἀμὰ ὁ διάσημος οὗτος ἱατρός εἶδε τὸν ἐμετὸν καὶ διέσπειν τῶν χολεριῶντων, ἢ ἔντρομος ἢ τὸν ἔντρομον ὑποκρινόμενος, ἐλιποτάκτησε καὶ ἔφυγεν εἰς Ληξουρίον, διέσπειρε τὸν τρόμον εἰς τὴν περιοχὴν, ἠνάγκασε διὰ τοῦ τρόμου καὶ αὐτὸν τὸν φίλον τοῦ Μιχαὴλ Λοβέρδου Στελακᾶτον νὰ φύγῃ, καὶ ἀνέφξε τὴν πύλιν τῆς Πυλάρου εἰς τοὺς χολεριῶντας οἵτινες ἀκολούτως ἐξεληθόντες ἤλθον ἐναγωνίως εἰς τὸ χωρίον τῶν Φαβατάτα τῆς ἐπαρχίας Πάλης, ὅπου ἀπέθανον οἱ πλεῖστοι. Ὁ ἱστορικός δῆμαρχος, ὁ νῦν κομματάρχης τοῦ Νικολάου Μεταξᾶ καὶ τοῦ Παναγῆ Ἰακωβάτου ἐγένετο αἷτιος τῆς παρανόμου καὶ προδοτικῆς συλλήθδην συλλήψεως καὶ ἐγκαθεύξεως εἰς τὸ δεσμωτήριον τῶν ὀκτῶ ἱατρῶν τοῦ Ληξουρίου, εἰς ὃ συνέτεινε καὶ ὁ ἔνδοξος ἱατρός τῆς τότε ἀγγλικῆς ἀστυνομίας Ἐπαμεινώνδας Μεταξᾶς, αὐτάδελφος τοῦ Νικολάου Μεταξᾶ, συναγωνιστοῦ τοῦ δημάρχου. Τοῦτο δὲ ἐγένετο κατὰ μίμησιν προηγούμενου δράματος χολέρας, εἰς ὃ συνηγωνίσθη μετὰ τῆς ἀστυνομίας ὁ σύντροφος καὶ προστατὴς δημάρχου καὶ Μεταξᾶ, ὁ νῦν ἱατρός τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Χαρχαλάμπης Πρετεντέρης, ἐπαγαγὼν ἐκ Μελίτης τὴν χολέραν, ἥς θύματα ἔπεσαν ἀνθρώποι χίλιοι πεντακόσιοι. Ὡστε καθ' ὅλας τὰς συμφορὰς τῆς Κεφαλληνίας, νοσηματώδεις τε καὶ πολιτικᾶς, αἰτία ἀπεδείχθη πάντοτε ἡ κακούργος συμμορία Μεταξᾶδων καὶ Καταχθονίων.

Ἴνα δὲ μὴ λείψῃ μηδεμίαν δόξαν ἐκ τῶν ἐπισήμων πρώτων πολιτῶν τῆς Πάλης, τῶν ἐκ τοῦ δευτέρου κλάδου τῶν Ἰακωβάτων, ὀφείλομεν νὰ υπενθυμίσωμεν ὅτι ὁ Παναγῆς Ἰακωβάτος, καὶ ὁ ἄξιος πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ὁ ἐπίσης ἀξιότατος πάππος εἶχον τὴν φανεράν καὶ μυστικήν ἀστυνομίαν ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν, κεκηρυγμένοι ὄντες ἐχθροὶ τῆς ἑνώσεως. Ὁ δὲ Παναγῆς ἐπὶ τῆς προκυμαίας τοῦ Ληξουρίου ἔκαυσε πυροβολῶν τὴν ἐλληνικήν σημαίαν ἀναπεπταμένην, γελώντων τῶν περὶ αὐτὸν κακούργων.

Μετὰ τοιοῦτον ἄθλον δικαίως καὶ ἐνδόξως εἰσέρχεται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν ὡς πρῶτος πολίτης τῆς ἐπαρχίας Πάλης ἐλαίῳ κουμουντουρικῷ καὶ τραπεζικῷ ὁ ἄοικος, ὁ χρεωκόπος, ὁ ἀμαθέστατος, βωδὸς ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἐχθρὸς τῆς ἐνώσεως Παναγῆς Ἰακωβάτος.

Ὅτι ἐν τῇ βουλευτικῇ ἐκλογῇ τῆς Πάλης ἐνίκηθη οὐσιωδῶς ἡ Κυβέρνησις τοῦ βασιλέως μετὰ τῶν συνησπι-

σμένων συμμάχων δυνάμεων, Ἰονικῆς Τραπεζίης, Μπασιῶν, Πινιατοραίων, Σαββαίων, Βαλσαμακκίων, Παλουκακίων, Ταρταγαίων, Τσαρουχαριταίων, Κατσαπαίων καὶ Μπουρδοκουλαίων, Βόνζων, λιμοδιδασκάλων, χηρῶν, παρατυπιῶν καὶ μεταβολῶν ἐκλογικῶν τμημάτων, δωροδοκίων, νομαρχιῶν, ταμιῶν, εἰσαγγελιῶν, ἀνακριτῶν, Σμολιῶν, κακούργων καταδίκων Λουκακίων καὶ Ἀρδαβαναίων, καὶ ἐλαιοφόρου καραμπίνας χωροφυλάκων, ὡμολόγηται παρὰ πάντων, ἅμα ἐκλεχθέντος ὡς βουλευτοῦ τοῦ Γεωργαντάρου ὀργάνου τῶν ἀδελφῶν Ἰακωβάτων, κατὰ τοῦ ὁποίου ἐπολεμεῖτο ὁ πόλεμος καὶ ἐξετοξεύοντο τὰ βέλη τοῦ ὕλικου καὶ ἡθικοῦ πολέμου! Ἀλλὰ φιλοδίκαιος καὶ ἐλληνικὴ ψυχὴ οὔτε ἀνέχεται, οὔτε πρέπει νὰ ἀνέχεται σιωπῶσα, μὴ δημοσιεύουσα τὰ ἄτιμα καὶ δόλια μέσα τὰ ἐν χρήσει ἐν βουλευτικαῖς ἐλληνικαῖς ἐκλογαῖς. Ἐν τούτοις καὶ μόνοις ἀνέδειξεν ἡ Κυβέρνησις πρῶτους πολίτας τῆς ἐπαρχίας Πάλης τοὺς ξένους, τοὺς ἀκτήμονας, τοὺς ἀμαθεστάτους καὶ τοὺς ἐχθροὺς τῆς ἐνώσεως. Ἐν τούτοις δὲ καὶ μόνοις κατεδίωξε τὸν Ἑλληνισμόν, τὸν πατριωτισμόν, τὴν παιδείαν, τὴν αὐτοφιλανθρωπίαν καὶ τὴν εὐεργεσίαν τοῦ καθόλου ἐλληνισμοῦ πρὸς εὐαρέστησιν καὶ κορεσμόν παθῶν σκυθικῶν καὶ ἀνθελληνικῶν! Αἰσχος εἰς ταιαύτην Κυβέρνησιν, καὶ εἰς τὴν ὑπὸ ταύτης πιεσθεῖσαν, διαφθαρείσαν καὶ ἀτιμασθεῖσαν πλειονοψηφίαν τῶν ἐκλογέων τῆς ἐπαρχίας Πάλης! Δόξα δὲ καὶ τιμὴ εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Πάλης καὶ εἰς τὴν μειονοψηφίαν τῶν ἐκλογέων αὐτῆς, τὴν ἀνδρείαν τε καὶ μεγάλθυμον.

Ἄλλοτε θέλομεν ἐκθέσει διατὶ Κυβερνήσεις, λεγόμεναι ἐλληνικαί, προετίμων βουλευτὰς Σκαλτσούνιδες, Μπίριδες, Κοπελίτσιδες καὶ Μετακᾶδες.

Δυνάμει τῶν ἀνωτέρω λόγων προτείνομεν καὶ αἰτούμεθα.

1ον **Τὴν αὐτόματον διάλυσιν** τῆς ἀντισυνταγματικῆς Βουλῆς τῆς Θ' περιόδου, καὶ τὴν πρόκλησιν τῆς συγκλήσεως Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, πρὸς ματαίωσιν, τιμώρησιν καὶ πρόληψιν τῶν πραξικοπημάτων.

2ον **Ἐν αὐτόῳ ἀποτυχία** τῆς πρώτης προτάσεως, προτείνομεν τὴν ἀκύρωσιν τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Πάλης τῆς 20 Δεκεμβρίου 1881, ὡς προϊόντος παρατυπίας, βίας, πιέσεως, καὶ δωροδοκίας, κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

Ἡ Βουλὴ ἐπιτελοῦσα τὸ ἐκυτῆς εὖορκον καθήκον, καὶ εἰς οὐδεμίαν ἄλλην ἀνασκοπὴν ἀφορῶσα, ὀφείλει νὰ ἀκυρώσῃ ταιαύτην ἐκλογὴν, κυματίζουσα τοὺς παρανόμως καὶ ἀδίκως στηριζομένους εἰς τὰ ὑπουργεῖα καὶ τὴν δωροδοκίαν πρὸς παραδειγματισμόν τῶν ὁμοίων ἐπαρχιῶν.

Ἐκ τοῦ ἐξαγομένου τῆς κρίσεως τῆς Βουλῆς θέλομεν ὀδηγηθῆ εἰς τὴν πορείαν ἡμῶν.

Ἐν Ληξουρίῳ τὴν 30ην τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1882.

Ὁ ἐκ Πάλης Βουλευτὴς

Γεώργιος Τυπαλδὸς Ἰακωβάτος.